

52° 17' NB, 6° 6' OL

f terwoldsepost @ terwoldsepost

VOLG
ONS OOK
ONLINE!

Terwoldse Post

ons dorp, jouw dorp

2 - 2021 | neem een gratis abonnement of neem mee bij een afhaalpunt | www.terwoldsepost.nl

2

Home Sweet Home: Tjaart en Maayke over hun mooie plekje aan de dijk.

3

De zussen Olivia, Isabel en Emma aan het woord in de rubriek **Trots!**

6

Teun Jansen in **Nieuws!** over het in ons dorp onmisbare verenigingsleven.

Welkom

Wat waren we blij verrast met alle leuke, lieve, mooie reacties op de eerste editie van de Terwoldse Post! En nu alweer de tweede editie van dé dorpskrant voor alle inwoners van Terwolde.

Ook in deze editie weer mooie verhalen over en van dorpsbewoners, jong en oud. Drie giebelende zussen vertellen ons over hun Terwolde in **Trots!** En natuurlijk komt in **Uit de natuur** weer onze mooie natuur voorbij. Vonden jullie het verhaaltje van Suus ook zo leuk? Deze keer in **Kids** een leuke voorjaars-kleurplaat, de lente dient zich ten slotte al aan! Mede dankzij alle ideeën, inspiraties en toegezonden stukjes hebben we weer een leuke dorpskrant voor jullie kunnen maken.

Naast de vele enthousiaste reacties hebben we ook spontaan een aantal donaties ontvangen want 'zoiets moet toch kunnen blijven bestaan!' Hoe leuk is dat. Veel dank daarvoor, hierdoor kunnen we de Terwoldse Post weer maanden langer huis aan huis bezorgen.

Blijf ons vooral gezellig stukjes toesturen.
Namens het kernteam, veel leesplezier gewenst!

Dorpscontactpersoon Terwolde

Wil je iets met ons delen?

Jouw verhaal in de Terwoldse Post? Laat het weten. Stuur een mail naar: dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Verspreiding

De Terwoldse Post valt de eerste drie keer bij elke huishouden in de brievenbus. Vind je 'm leuk? Geef je dan op voor een gratis abonnement, of neem 'm mee bij een afhaalpunt in het dorp.

Home Sweet Home

‘Lutje hoeske achter Diek’ noemen de nieuwe bewoners van Bandijk 37 hun stekje liefkozend. Refererend naar een lied van de Groningse zanger Ede Staal. Vertaalt naar het Terwolds: Het kleine huus an de diek. Het mooie plekje aan de dijk waar Tjaart en Maayke meteen verliefd op waren.

Tjaart Venema en Maayke Rusken leren elkaar kennen bij dansschool Eppink in Deventer. Werk brengt hen van Den Haag naar Zoetermeer waar ze 20 jaar wonen. Tjaart is videoproducent en is jaren beroeps muzikant geweest. Nu speelt hij nog voor zijn hobby in een aantal bluesbands. Maayke is communicatie adviseur van de gemeente Zoetermeer en homeopaat in opleiding. Over een jaar hoopt ze haar diploma te halen.

Altijd is er de wens om als de kans er is weer terug te gaan naar de omgeving waar ze opgroeiden. De kinderen, Janneke en Pieter, werden geboren en opeens zaten ze op de middelbare school. Geen tijd om alles in te pakken en het hele gezin te verplaatsen. Op vakantie in Vorden in 2020 tijdens een fietstocht genietend van al het moois om hen heen was er opeens het besef. Dit is de tijd om de wens uit te laten komen en op zoek te gaan naar een mooie plek in de buurt van Deventer. De IJssel heeft altijd getrokken en na eerst in Wilp en Twello rond te hebben gekeken was daar opeens het huis aan de Bandijk 37 wat te koop stond.

Tijdens de eerste bezichtiging werden ze meteen verliefd op de plek. Een huis aan de IJssel, veel ruimte er om heen aan de rand van een dorp. Wat hen meteen aansprak was de liefde die de plek uitstraalde, er in gestopt door de toenmalige bewoners Corrie en Jos Swennenhuis. De prachtig aangelegde tuin met de vele soorten planten, bomen en bloemen. Ze willen er niks aan veranderen het is precies zoals ze zich het hadden voorgesteld.

Het huis zelf voelt meteen als thuis. Naast het gebruikelijke likje verf hoeft er weinig aan gedaan te worden. De liefde van buiten zit ook in het huis. Ze zitten graag in de keuken of in de serre met uitzicht op de tuin. Het wonen in Terwolde bevalt ze prima. De corona-tijd maakt wel dat ze niet zo kunnen integreren zoals ze

zouden willen maar het contact met de burens is goed. Het wonen in het Oosten van het land brengt rust, in het Westen is alles gejaagd. Onlangs is Tjaart op pad geweest met de buurman over zijn ‘landerijen’. De uitleg van het boerenbedrijf in combinatie met de natuur bevestigt dat ze de juiste keus hebben gemaakt. Hier willen ze oud worden en genieten van al het moois wat Terwolde hen te bieden heeft en nog gaat bieden!

De IJssel (2018) tekst + muziek Tjaart

Ze geniet van de zomer
En rolt door het gras
Ze ruikt naar verlangen
Ze is een boek dat ik wel ken maar nooit las

Soms wild en onstuimig
Soms bevroren als glas
Soms een schim van wat zij vroeger was
Groots en meeslepend
Zoekt ze haar weg op de tast
En de kribben houden haar vast

Ze wordt stil van de winter
Is in nevel gevuld
Een bevroren verlangen
Naar de tijd dat de zon haar zoete bed weer vult

Ze is wild en onstuimig
Of bevroren als glas
Soms een schim van wat zij vroeger was
Groots en meeslepend
Zoekt ze haar weg op de tast
En de kribben houden haar vast

Oproepje

Een plek buitenshuis, in de natuur om tot jezelf en tot rust te komen. Hoe fijn zou dat zijn?

Een van mijn wensen is om eik, te planten op een fijne plek in Terwolde. Een stilte boom, een boom waarbij je tot rust kunt komen, je kunt aarden, tot bezinning kunt komen, het contact met de natuur (de boom) en met jezelf kunt voelen, herstellen of versterken.

Bij de boom komt een bankje waar je in alle rust kunt genieten. Als je wel wat innerlijke kracht kunt gebruiken, zoek dan steun bij de eik. Voor rust en kracht om door te gaan met de plannen die je voor ogen hebt.

Wil jij dit project financieel steunen? Dat kan via deze link: www.doneeractie.nl/plant-een-boom/-50610

Heb jij een idee over de perfecte plek voor de boom? Stuur Ilona een berichtje: ilonabloeme@hotmail.com of 06-20414823. Liefs Ilona

Trots! Young at heart

Wij zijn Olivia (17), Isabel (16) en Emma (14) Roskam en wonen op de Prins Hendrikstraat 18 in Terwolde. Samen met onze ouders Frank en Jacolien en onze rode kater Hendrik.

We wonen sinds 2011 in Terwolde hiervoor woonden we in Zutphen. Toen we in Terwolde kwamen wonen zijn we begonnen op de Bongerd bij juf Ilona (groep 2 Emma), juf Ineke (groep 4 Isabel) en meester Robert (groep 5 Olivia).

We voelden ons vanaf het begin direct thuis op de school, in het dorp en in de straat. We hebben een fijne tijd gehad op de Bongerd en gingen daarna alle drie naar de middelbare school in Deventer; het Stormink, een hele fijne school. Ik (Emma) zit nu in het 3e jaar Mavo op de Marke, ik (Isabel) zit nu in het 4e jaar Havo op het Vlier en ik (Olivia) zit in m'n 1e jaar HBO Chemie op Saxion in Deventer. Het is, net als voor iedereen nu, een hele vreemde tijd van voornamelijk digitaal les en weinig contact met medestudenten. Maar we zijn gelukkig met z'n 3-en thuis met het digitaal onderwijs, dus hebben we ook veel gezelligheid en steun aan elkaar.

We hockeyen alle drie bij VHC Twello en vinden dit een hele mooie en gezellige sport. Papa geeft hockeytraining aan een van onze teams. Verder spelen we tennis in Welsum,

golfen we als het kan en vinden het heerlijk om te skiën in de winter, maar dat kon dit jaar helaas niet.

We hebben alle drie een bijbaantje. Ik (Isabel) werk als vakkenvuller bij de Lelie en breng de folders, in de plastic verpakking, rond in een groot deel van het dorp met de kruiwagen en op de dijk. Ik (Emma) bezorg op woensdag het Voorster Nieuws en Vaassens weekblad, ook met de kruiwagen en ik (Olivia) heb een bijbaan in een restaurant in Deventer, maar heb daar helaas nu al een paar maanden niet kunnen werken door de lock-down. We vinden Terwolde een hele fijne plek om te wonen.

Plaatje!

Dit mooie plaatje werd ingezonden door Evelien. Jouw plaatje de volgende keer ook hier? Mail 'm naar ons!

Onderneem 't

In deze Onderneem 't de enthousiaste Lisa aan het woord!

Lisa, waar komt jouw passie voor het kappersvak vandaan? Van kleins af aan had ik de wens om kapster te worden, het liefst in mijn eigen kapsalon. Ik speelde al 'kapsalonnetje' met mijn oppas moeder, je kunt wel zeggen ik deze wens al vroeg had! In 2015 ben ik gestart aan de kappersopleiding in Zwolle.

Hoe ben je van de opleiding gekomen tot waar je nu bent, met je eigen zaak? Na de opleiding ging ik werken bij een kapsalon in Apeldoorn. Ook al had ik hier een ontzettend leuke tijd, ik wilde er meer uithalen. Meer doen en meer zien. Weten hoe het is om het zelf te doen. Mijn wens waarmaken.

In 2017 gaven mijn ouders me de kans mijn eigen kapsalon te beginnen. De bar van mijn vader werd verbouwd en omgetoverd tot mijn salon, 'Mooi bij Lisa'.

Op 1 december 2017 gingen de deuren open en tot op de dag van vandaag werk ik met trots, geluk en plezier. Ik heb veel geluk dat mijn ouders me de kans gaven en in me geloofden. Daarvoor ben ik erg dankbaar.

Hoe reageerde jouw omgeving op je plannen? Iedereen had het al zien aankomen. Ik knipte naast mijn werk in de avonden en de weekenden aan huis. Na 2 jaar was ik er klaar voor. Iedereen was super enthousiast. Ik denk dat we in Terwolde door de jaren heen veel 'thuis winkeltjes' kwijt zijn geraakt. Ik denk dat iedereen het iemand gunt om weer iets zelf op te bouwen!

Welke tip zou jij iemand meegeven die overweegt ook voor zichzelf te beginnen? Probeer het. Geef jezelf een vijfjarenplan om je bedrijf winstgevend te maken. Je bent nooit te jong of te oud. En twijfel je? Praat met iemand die een bedrijf is begonnen. Of dit nou in jouw sector valt of niet, elke ondernemer is een keer begonnen. Natuurlijk zul je dingen tegenkomen die net even anders lopen. Maar je zult ook zien dat je zelf iets kan opzetten, kan uitbreiden en kan maken. En hoe gaaf is dat?

Wat vind je het allerleukste aan het runnen van je eigen kapsalon? De meeste mensen die ik ontvang in de salon zijn mensen uit Terwolde en omstreken. Het leuke

is dat je mensen op een andere manier leert kennen en zij jou. Ik vind het prettig om een salon te hebben waar alles open en luchtig is, je lekker weg kunt kletsen maar ook weet dat jouw woorden veilig zijn.

Elke kapster knipt anders, elk mens is anders en elke sfeer voelt anders. In concurrentie geloof ik dan ook niet. Je gaat naar de salon waar jij vindt dat jou haar het prettigste wordt geknipt en de sfeer goed voelt. Ons haar bepaalt voor een groot deel je uitstraling, laat zien wie je bent. Hoe fijn is het dan dat je elke dag mensen hierbij mag helpen.

Hoe zorg jij voor de balans tussen werk en privé?

Naast mijn werk speel ik twee keer in de week volleybal in Terwolde in een ontzettend gezellig team. In de weekenden ben ik graag met mijn honden of pak een weekendje Texel. Maar thuis met een goed boek is ook heerlijk! Rust heeft iedereen nodig. Plannen is belangrijk, zo weet je van tevoren hoe je week eruit ziet. Dat geeft een hoop meer rust!

Jouw onderneming in de komende 5 jaar? Ik hoop dat mijn salon blijft zoals het is en zelfs uitbreidt, dat mensen het fijn hebben en ik zelf elke dag kan doen wat ik het allerleukste vind. Ik droom ervan een heerlijk eigen huisje te vinden in Terwolde, want hier kom ik echt thuis. Ik zou hier dan ook nooit weg willen.

Wat zou jij mensen graag mee willen geven over ons dorp Terwolde? Zeker in deze corona-tijd meer waaronder hoe we in Terwolde wonen. In Terwolde zal altijd iemand een hand naar je uitsteken als je het nodig hebt en iemand voor je klaar staan. Al is het een praatje bij de supermarkt of een 'goedendag' op straat. Voor de meeste mensen normaal, maar voor veel mensen net dat kleine extraatje van de dag.

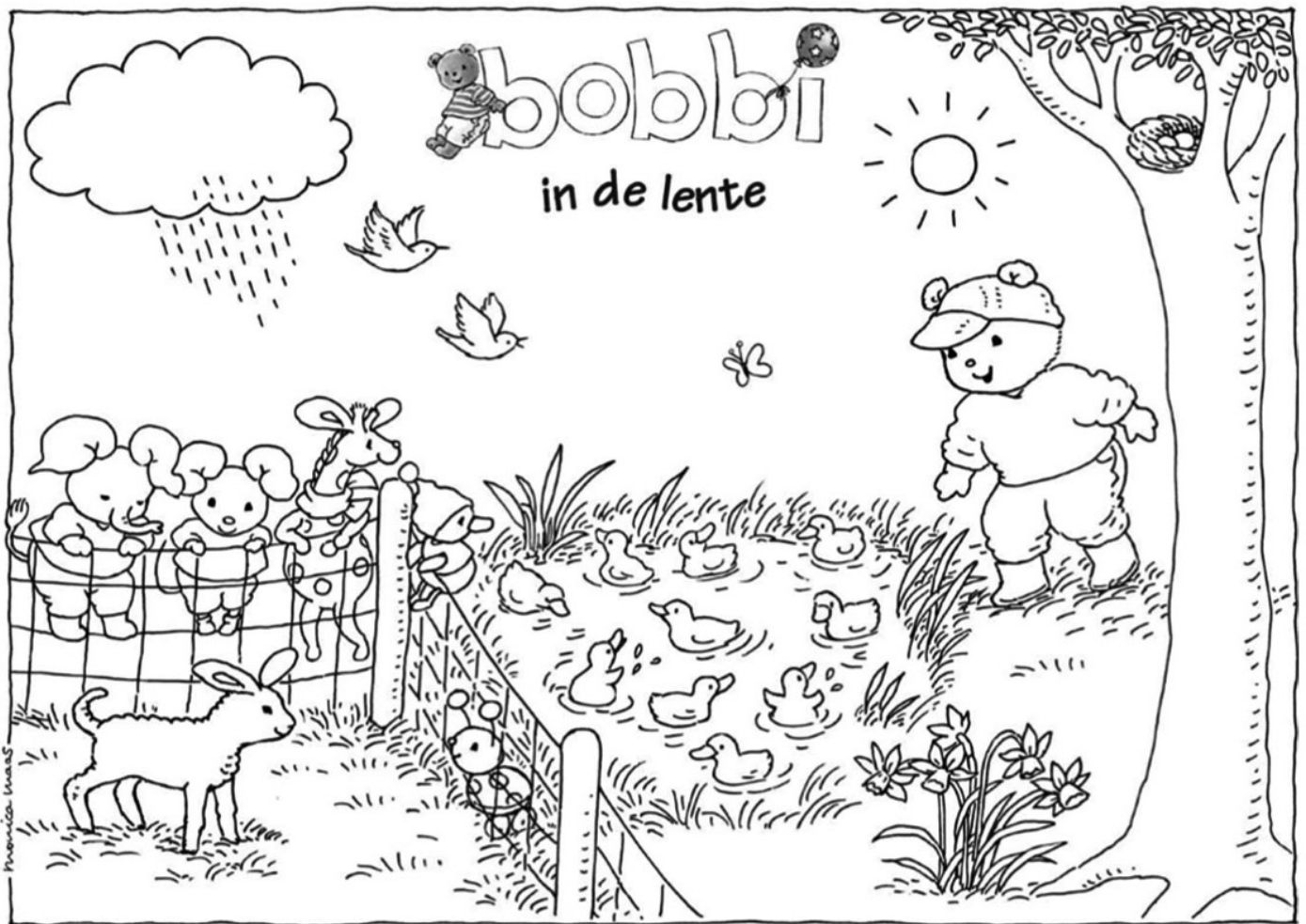
Als de corona-lockdowns ons één ding hebben geleerd is het wel; 'kijk eens om naar elkaar.' En ik denk dat we dat in Terwolde heel goed doen. We wonen hier prachtig.

Ondernemer in Terwolde? Vertel je graag wat over jouw bedrijf? Stuur een mailtje en we hangen aan de telefoon voor een artikel hier op deze plek in de Terwoldse Post!

Kids!

Kleur je lekker mee?

Ingezonden post

Oehoe in Terwolde

Op een nacht ergens begin maart, hoorde Evelien Hamberg een opvallend zware uilenroep uit de richting van de Matanze komen.

Ze maakte met de telefoon een geluidsopname en deelde deze met André Karper. Beiden hadden het vermoeden dat het om een zeer zeldzame Oehoe ging, een reuze-uil van wel 70 cm. hoog.

André liet de (zachte) opnames aan diverse regionale en landelijke uilen-specialisten horen en de uitslag was unaniem: een Oehoe.

Hoe bijzonder!

Nieuws!

Het verenigingsleven, een onmisbaar onderdeel van ons leven en zo ook in ons dorp. In Verenigingsproat duik ik in ons veelzijdige verenigingsleven en wil je als lezer kennis laten maken met de vele aspecten hiervan.

Een rondje langs de vele verenigingen van Terwolde laat ons zien dat we in ons dorp een diversiteit aan verenigingen hebben maar ook dat we een zeer oude geschiedenis kennen wat betreft het verenigingsleven. Met de jarige van dit jaar (100 jaar), de IJscub, zijn er maar liefst 4 honderdjarige verenigingen in Terwolde. Bij elkaar zijn deze verenigingen maar liefst goed voor 437 verenigingsjaren.

Ik ga voor deze editie dan ook op zoek naar de vraag: 'Ben je net zo oud als je je voelt of voel je je net zo oud als je bent?'

Het antwoord op deze vraag hoop ik te vinden bij Teun Jansen, lid van zangvereniging Eendracht. Ik val meteen met de deur in huis wanneer ik bij hem aanbel: "Teun, ik wil een item maken over onze 100 jarige verenigingen met de hamvraag 'Ben je zou oud als je je voelt'. En jullie, de zangvereniging, zijn oud én oud." Teun begint te lachen en begrijpt meteen wat ik bedoel.

Op dit moment is de gemiddelde leeftijd van de leden van de Eendracht 65 jaar. Natuurlijk nog lang geen 115 wat de werkelijke leeftijd is, maar zorgelijk is het wel vindt Teun Jansen. "We zijn kwetsbaar, zeker in deze tijd. Wanneer er iemand tijdelijk of voorgoed uitvalt dan is dit meteen een groot gat in onze bezetting. Het ledenaantal loopt heel gestaag terug en de aanwas is nihil."

In vergelijking met de beginjaren is de leeftijd dus behoorlijk opgelopen. Ten tijde van de oprichting was de leeftijd gemiddeld 40 jaar. Eerst de notabelen van het dorp, zoals bij veel verenigingen maar al snel was iedereen welkom. Het koor groeide en er zijn zelfs tijden geweest dat er ook een kinderkoor was.

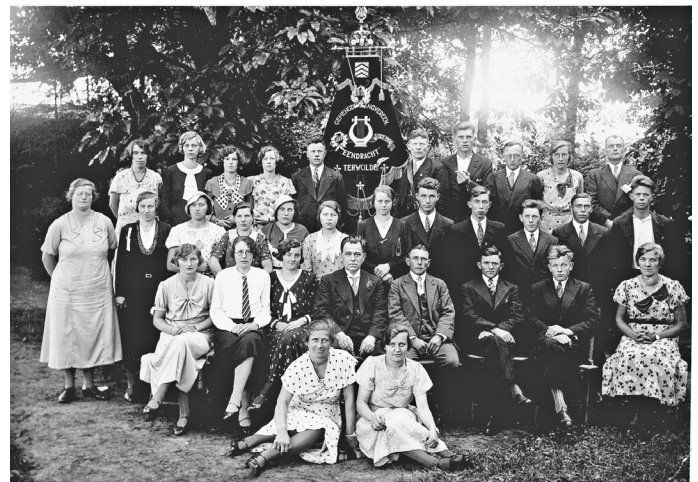
"Het verschil met de andere 100 jarige verenigingen en ons is dat wij geen jeugdopleiding hebben. De sportvereniging heeft veel jeugd en ook de muziek is erg actief

in het muziekonderwijs. Op die manier blijven zij jong en vitaal."

Een ander belangrijk aspect in de vergrijzing van zijn koor is volgens Jansen het duffe imago wat de zangvereniging uitstraalt. Althans zo denkt men. Ze zingen een bepaald soort genre wat niet voor iedereen aantrekkelijk is. Toch is dit slechts een aanname van velen. "Vorig jaar hebben we meegewerkt aan het Belevingsconcert van muziekvereniging Ons Genoegen en het publiek was aangenaam verrast door het programma van ons." Het zangkoor heeft een grote muziekbieb met veel verschillende stukken. Zowel zwaar als licht.

"Maar de muziekkeuze is op dit moment ook beperkt door de hoge leeftijd van de leden. Hoewel we nog best op niveau zingen wordt de oudere stem toch kwetsbaarder. Wanneer er een paar jongere bassen bij zouden komen dan hebben we meer body en hetzelfde geldt voor de sopranen en altten."

Zangvereniging Eendracht is een hechte groep. Weglopen voor de hoge leeftijd doen ze niet, dat ze kwetsbaar zijn weten ze. Toch staat er een sterk koor met veel inzet en enthousiasme met de wil om het zo lang als wenselijk is vol te houden. "Maar we hebben aanwas nodig, anders vrees ik dat we niet zo heel veel ouder worden."

Hou je van zingen en spreekt een gemengd koor je erg aan? Neem dan contact op met Teun Jansen via teunjansen45@live.nl en ik weet zeker dat je ook enthousiast raakt.

Ons Helpt Ons

In de rubriek Ons Helpt Ons kun je jouw vraag of aanbod plaatsen. Het kan van alles zijn: iets praktisch, maar ook iets doen of hulp vragen. Met gesloten beurs: we helpen elkaar, dat is het idee!

Heb jij vraag of aanbod? Mail ons op: dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Vrogger

De familie Kleiboer, wie kent ze niet. Vier zonen van de melkboer, met de oudste zoon van Kleiboer hadden we een leuk gesprek.

Johan is in september 1961 geboren in het dorpje Braamt, hier heeft hij 3 maand gewoond. Zijn ouders zijn toen verhuisd naar de Voelewinkel, in de bocht aan de Vaassenseweg. Hier heeft de familie Kleiboer ongeveer een jaar gewoond. In augustus 1963 heeft de familie Kleiboer het witte boerderijtje aan de Bandijk nummer 13 gekocht. 33 Jaar geleden heeft Johan het huis gekocht aan de Wolterkampsweg, waar hij nu nog woont.

Het gezin Kleiboer bestond uit vader, moeder, Johan (1961), Jan-Willem (1964) en de tweeling Geke en Hans (1970). Vader Kleiboer was druk met venten van de melk. Dit werd eerst met paard en wagen gedaan. Het eerste paard was een witte schimmel. Samen met Jan-Willem moest Johan vaak met vader mee. Als je hielp kreeg je op vaste adresjes een dubbeltje of een kwartje, soms had je aan het eind van de dag wel een paar gulden.

Bij een vaste klant gebeurde het vaak dat diegene niet thuis was of zich eerst niet liet zien. Er werd dan naar binnen geschreeuwd van; de melkboer.... Hallo de melkboer. Op een dag was dit weer het geval, de deur was open, de vader van Johan bedacht zich niet, schudde de koekjestrommel leeg en deed hier de melk in en vervolgens de deksel weer op de trommel. Het is niet bekend of deze vaste klant in de toekomst wel zorgde dat ze thuis was als de melkboer kwam.

Johan ging met de fiets naar school, als deze kapot was, dan moest je lopen. Juf Hiddink was de juf uit klas 1, diverse malen had Johan de bougie uit haar brommer gehaald. Bij meester Wolters (bijnaam Bolletje Vet) moest je dictee maken, destijds schreef je nog met een vulpen. Johan was links dus het gebeurde wel eens dat hij met de hand door de net geschreven tekst veegde, hij moest dan weer opnieuw beginnen. Rekenen kon Johan als de beste, dat is er met de papepel ingegoten. Ook is Johan eens gepest om de pofbroek die hij aan had, maar Meester Wolters bedacht zich niets en de jongen die Johan pestte kreeg een enorme klap met de liniaal. Deze meester ging met pensioen toen Johan van school ging. Johan trok veel op met Jan-Willem, dit is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval.

Van huis uit werd het niet gestimuleerd om te leren. Na de technische school is Johan gaan werken bij Coveco. In de avonduren, na 8 jaar zwoegen, heeft Johan zijn diploma Electro Technicus en H.V.K. (Hogere Verlichtings Kunde) behaald. Na Coveco is hij een aantal jaren als service monteur bij Demag werkzaam geweest. De laatste 27 jaar werkt hij als verlichtingsadviseur, waarvan de laatste vier jaar met zijn eigen bedrijf: FlameLight, gevestigd achter Interontage aan de Twelloseweg 77r.

In zijn jonge jaren speelde Johan veel met kinderen van de Wijkseweg; jongens Overmeen en Roeterd. Met Ria Doeve (Sijbrand) hutten bouwen in de schuur bij Ria en samen slootje springen. Met Henk Veldhuis vuurtje stoken in de sloot (slootje shredder): het was droog en er stond een fikse wind, het vuur werd steeds heftiger, zo stond de hele sloot tot aan het Melkleen in de fik. Ook werd er gespeeld bij de Ank (Hank), vroeger was hier nog een stortplaats, hier heeft Johan een mooie fiets vandaan gehaald. Hij had er een hut gebouwd, die later in de fik is gestoken, de brandweer moest eraan te pas komen om het vuur te doven.

Mooie verhalen genoeg te vertellen. Als afsluiter: Wat is er zo mooi aan Terwolde? Het sociale, een niet te groot dorp waar je de meeste mensen wel kent en veel voor elkaar klaarstaat.

Uit de natuur

Roodborstje tikt... Het laatste weekend van januari was de Nationale Tuinvogeltelling. Ook 43 Terwoldenaren deden daaraan mee. Ze telden 710 vogels.

Opvallend: gemiddeld 4 mussen per tuin, bijna 2 koolmezen per tuin, maar niet eens in elke tuin een roodborstje; de tuinvogel bij uitstek! Hoe komt dat?

Het roodborstje die je afgelopen maanden in je tuin zag is vaak een andere dan de roodborst dan die vanaf het voorjaar in je tuin bivakkeert en misschien wel broedt? De winter-roodborst komt uit Scandinavië en onze zomer-roodborst brengt de winter vaak wat zuidelijker in Europa door. Er zijn vermoedens dat veel winter-roodborsten wél iedere winter dezelfde tuin opzoeken.

Door hun vrij bolle oogjes vangt de roodborst veel licht op en kan hij tot 's avonds laat actief zijn. En terwijl de andere vogels al lang op stok zitten, kun je de roodborst nog horen zingen. In steden, waar veel licht is, kun je ze met hun beetje malancholieke klank de hele nacht horen zingen.

De vertederende roodborstjes zijn helemaal niet zo zachtvaardig als ze er uit zien, eigenlijk zijn het krengetjes die geen soortgenoot in de buurt dulden. En ook dat lieve liedje van het "roodborstje tikt tegen het raam" is het

bewijs van agressie: hij ziet in het raam zijn eigen spiegelbeeld en dat pikt hij niet.

Desondanks is de roodborst een sieraad in onze tuinen. Als je aan het tuinieren bent is hij vaak nadrukkelijk in de buurt, scherp op piertjes larven en dergelijke. Ook komt hij graag op de voedertafel of in de pot vogelpindakaas. In je tuin zal nooit meer dan één paartje roodborsten broeden; ze dulden geen ander stel in de buurt. De jonge roodborsten blijven vrij lang grauw van kleur, zodat ze niet worden aangevallen door hun ouders vanwege hun rode borst. Een prachtig maar ingewikkeld vogeltje met flinke aversie tegen rood, die dus een groot territorium claimt en daarom niet in elke tuin aanwezig is.

Colofon

Abonneren

Meedoen

Aan deze Terwoldse Post 2-2021 werkten mee:

Eindredactie: Tiara Dijkhof
Kernredactie: Janet Hietbrink en
Connie van Mourik
Redactie Uit de Natuur: André Karper

Opmaak en productie:
Roman Reehuis en Stichting
360graden Mens. Mede mogelijk
gemaakt door Gemeente Voorst

Met dank aan:
Tjaart en Maayke, Olivia, Isabel en
Emma, Evelien, Lisa, Elze, Teun en
Johan.

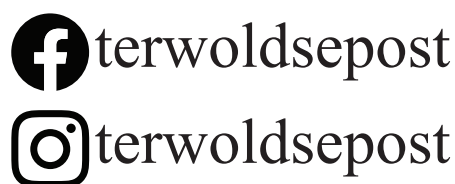
Verspreiding

De eerste 3 nummers van deze Terwoldse Post worden huis-aan-huis in de brievenbus gedaan.

Wil je na deze 3 nummers de Terwoldse Post in je brievenbus blijven ontvangen?

Dat kan! Abonneer je dan gratis, stuur een mail naar:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Volg ons ook op Facebook en Insta:

Wil je meedoen aan het mogelijk maken van de Terwoldse Post?

Als redacteur, gastredacteur, vrijwilliger bezorgen, of denktank?

Laat van je horen!

Contact

dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Donaties

De Terwoldse Post kan voortbestaan met behulp van donaties. Wil je een donatie doen? Mail dan even naar:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com